

РЕШЕНИЕ

№ 3114

гр. София, 12.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 23.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **36** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Ц. Ц. срещу Решение № 953-ОИ от 13.12.2013г с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация – данни по анализите на нормативната база, които извършва Комисията по финансов надзор (КФН).

В жалбата се твърди незаконосъобразност на постановения отказ, жалбоподателят имал право на достъп до поисканата информация. Моли да се отмени оспореното решение на Председателя на КФН.

Ответникът – Председателят на КФН чрез процесуалния си представител в с.з. и в писмено становище оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 92-00-728 от 29.11.2013г. жалбоподателят е поискал от Председателя на КФН да му бъде предоставен достъп до всички данни по анализите на нормативната база, които извършва Комисията по финансов надзор визиран в писмо изх. № 93-00-84 от 27.09.2013г на Председателя на КФН, а именно информация за процеса на обработване на жалби срещу здравноосигурителните дружества и статистика за обработените жалби.

На заявлението е отговорено с обжалваното Решение № 953-ОИ от 13.12.2013г на Председателя на КФН с което на осн. чл.37, ал.1 т.1 вр. с чл.13, ал.2 т.1 от ЗДОИ

и чл.11 ал.2 от Наредба № 45 от 2012г за достъпа до съхраняваните от КФН документи се отказва предоставяне на достъп до обществена информация – данни по анализите на нормативната база, които извършва Комисията по финансов надзор (КФН). Като мотиви за отказа е посочено, че поисканата информация е свързана с оперативна подготовка на официалните актове на КФН и няма самостоятелно значение.

По делото е приложена цялата административна преписка по издаване на оспореното Решение.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване в преклузивния срок по чл. 149 от АПК.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗДОИ определя кръга на субектите, задължени по този закон да осигуряват достъп до обществена информация. В този кръг са държавните органи в Р Б., които създават и съхраняват такава информация. Според чл.2 ал.2 от Закона за Комисията за финансов надзор и чл.2, ал.1 от Правилник за устройството и дейността на Комисията за финансов надзор и на нейната администрация (в сила от 22 юни 2012 г.) , приет с Решение на Комисията - Протокол № 31 от 18.06.2012 г. Комисията е специализиран държавен орган за регулиране и финансов надзор. Комисията за финансов надзор като правно-организационна форма за изпълнение на определени функции по прилагането на закон или подзаконов нормативен акт е колективен (колегиален) орган, т.е. правомощията ѝ се упражняват с приемането на решения от нейните членове. Председателят ръководи дейността на комисията и я представлява – чл. 14 от ЗКФН и чл.7 от Правилника за устройство и дейността на Комисията, но не формира нейната воля. Законът за достъп до обществена информация не установява специално правило относно компетентността за предоставяне на информация от колективен орган. Правомощията на председателя на КФН са уредени изрично в посочените разпоредби като в техния обхват не попада компетентността за произнасяне по ЗДОИ. Поради това и задълженият субект по смисъла на по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е комисията, като държавен орган. Съответно и на нея принадлежи правомощието да предостави или да откаже достъпа до обществена информация.

Според чл.28 ал.2 от ЗДОИ органите, в случая Комисията за финансов надзор или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. Тоест, съществува законова възможност Комисията да оправомощи Председателя на КФН да взема решение за предоставяне достъп до обществена информация или отказ. В тази връзка е и издадената от самата Комисия за финансов надзор Наредба № 45 от 2 март 2012 г. за достъпа до съхраняваните от комисията за финансов надзор документи, и по конкретно разпоредбата на чл.11, ал.2 изр. първо според която в срока по ал. 1 председателят на комисията или оправомощено от него лице взема решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация и уведомява заявителя за взетото решение. От посоченото правило, а именно че Председателят на КФН или оправомощено от него лице взема решенията, обаче е предвидено изключение в изречение второ на чл.11, ал.2 което гласи, че в случаите по чл. 13, ал. 2 и 4, чл. 17, ал. 2, чл. 31, ал. 5 и чл. 37, ал. 1, т. 2 от Закона за достъп до обществена информация по предложение на председателя или на оправомощеното от него лице комисията

преценява дали е налице надделяващ обществен интерес в конкретния случай и взема решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Тоест, в тези случаи Комисията като колективен орган си е запазила правото да взема решение дали да предостави или не достъп до обществената информация и не е оправомощила Председателя. В настоящата хипотеза е отказано предоставяне на достъп до обществена информация именно на осн. чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ (информация свързана с оперативна подготовка на актовете на КФН и няма самостоятелно значение) което попада в обхвата на изключението. Ето защо в конкретният казус Председателят на КФН не е притежавал собствена компетентност да вземе решение по ЗДОИ. Изричният отказ, издаден при липсата на компетентност, е нищожен. Това налага извода, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган, поради което е нищожен. Оспореното решение е издадено от некомпетентен орган и като такова не може да породи валидни правни последици и следва да бъде обявено за нищожно, а преписката да бъде върната на компетентния орган за произнасяне по заявлението, който при разглеждането му следва да прецени дали поисканата информация попада в понятието за обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ и при положителен отговор на този въпрос – да провери наличието на условията за нейното предоставяне.

При установената нищожност на оспорения акт, е безпредметно да бъде обсъждано налице ли са пороци, обосноваващи неговата незаконосъобразност.

Относно разноските: Страните не претендират разноски

Водим от горното, и на основание чл. 172, ал. 2 АПК и чл. 173, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО Решение № 953-ОИ от 13.12.2013г издадено от Председателя на Комисията за финансов надзор с което се отказва предоставяне на достъп до обществена информация – данни по анализите на нормативната база, които извършва Комисията по финансов надзор (КФН) по заявление № 92-00-728 от 29.11.2013г.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за финансов надзор за произнасяне по компетентност по заявление № 92-00-728 от 29.11.2013г. на Т. Ц. Ц..

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: